

Stärtefrost

Hjärtefrost

Ett äventyr till

En Garde!

Författare

Mattias "Mr Tias" Ahlqvist

Bidrag

Tina Engström, Daniel Olsson, Håkan Sundelius

Korrektur och redigering

Daniel Andersson, Tina Engström, Daniel Olsson

Sättning och layout

Tina Engström

Omslag

Tina Engström

Illustrationer

Tina Engström

Hjärtefrost © 2010 MylingSpel

Denna artikel får laddas ned och/eller kopieras för privat bruk samt även säljas till självkostnadspris i oförändrad form.

En Garde! © 1987, 2006-2011 Gunilla Jonsson och Michael Petersén. All Rights Reserved.

Licensed by Tina Engström, published via MylingSpel

Förord

Detta äventyr är det vinnande bidraget i en skrivartävling som vi på Mindless Gaming anordnade under våren 2007. Äventyret publicerades sedan i tredje numret av speltidningen Fenix under samma år.

Äventyret i sig är i grunden en relativt vanlig mordgåta med en ganska öppen början och ett slut som öppnar upp möjligheterna för en fortsatt kampanj. Allt tar sin början år 1712 i ett borgarhem i Stockholm där rollpersonerna är på fest. Efter några timmar av trevligt samkväm avslutas dock kvällen med ett brutalt mord och, vad det verkar som, en falskeligen anklagad nybliven änka.

Nu under sommaren 2010 har äventyret gått igenom och konverterats till den nya versionen av En Garde!. Med lite tur kan det därmed ge ännu fler några timmars underhållning.

Kalmar 2010
Tina engström

Inledning

Stockholms gator låg tysta och tomma. Allt var täckt av snö och stora långsamt fallande snöflingor syntes i gatlyktornas sken. Louise Silfverhierta var på väg efter sin make som bara några minuter tidigare lämnat festen utan att meddela henne. Från ett fönster hade hon sett honom skynda iväg.

Varför var han tvungen att vara så stel och misstänksam. Han verkade dessutom ha dragit alldeles fel slutsatser om henne. Hon hade alltid varit honom trogen, vad han än trodde. Snön sackade ned henne och den för stora armérocken hon hade fått tag på när hon inte kunde få tag i sina egna ytterkläder var bara i vägen.

Att hennes make lämnat festen så abrupt tydde på att han var mer upprörd än vad hon först hade anat. Hon var tvungen att försöka få honom att lugna ned sig och ta reson innan han gjorde något dumt.

Ensam ute i snöfallet slog det henne plötsligt att det faktiskt inte var lämpligt att som ensam dam bege sig ut i natten så här. Rånare, tiggare, fulla sjömän och än värre patrask och våldsverkare kunde dyka upp. Hon tvingade snabbt bort dessa tankar och den plötsliga rädslan. Hennes make var viktigast. Hon visste nu vart han var på väg och spåren han lämnade efter sig i snön underlättade också för henne.

Strax innan bron till Stadsholmen, när hon trodde att hon nästan var ifatt honom, ekade plötsligen ett skott genom natten. Med hjärtat i halsgropen stannade hon upp. Vad var detta? Han hade väl inte gjort något så ogudaktigt som att skjuta sig själv? Nej inte hennes Erik inte.

Fruktan för rånare och fulla bråkmakare kom tusenfalt tillbaka igen. Tänk om något hade hänt honom, om någon hade gjort honom

illa? Tänk om de skyldiga var på väg mot henne nu?

Fruktan för vad som hänt hennes make tog dock snart överhanden och hon skyndade iväg mot bron. Halvvägs över snubblade hon nästan över något som låg i snön. Hon stannade åter igen upp. Erik! Det var Erik! Hon stirrade ned på kroppen som låg vid hennes fötter utan att riktigt förstå varför hennes Erik inte rörde på sig.

Ett ögonblick, en minut, en evighet senare, hon visste inte, böjde hon sig ned vid honom. Hennes man rörde sig inte. I gatlyktornas svaga sken syntes också att snön hade färgats röd av hans livsblod.

Erik tittade upp mot hennes ansikte. Hans ögon speglade hennes egen skräck. Sedan blev han stilla. Ögonen blev glasaktiga och en sista rännil av blod letade sig ut från hans ena mungipa.

Hon skrek rakt ut – vad visste hon inte. Hon kramade honom, skakade honom, skrek hans namn, allt för att få honom att vakna igen. Hon älskade ju den fånige tjockskalliga mannen. Han kunde inte göra så här, inte lämna henne ensam, så ensam.

Förtvoolan ersattes plötsligen av hopp. Tänk om han trots allt inte var död. Han hade ju blivit skjuten innan. Hon behövde bara hitta en läkare. Nedblodad sprang hon iväg över bron, skrikande efter hjälp, läkare, vakter och vad annat som än dök upp i hennes förvirrade sinne.

Det dröjde dock inte länge förrän hon sprang rakt in i stadsvaktens nattstyrkor. Förtvoolad, täckt av blod och med tårarna rinnande i en oupphörlig ström försökte hon få de överrumplade vakterna att förstå vad som hade hänt. Hennes make hade blivit skjuten! Död! Borta!

Hjärtefrost

Det är nådens år 1712 och det har gått tre år sedan den svenska härens nederlag i mot ryssen i Poltava. Konung Karl XII har under denna tid varit gäst hos den turkiske sultanen och gjort allt för att försöka övertala honom att krossa den ryska hären som kommit allt längre från sina egna territorier och nu kämpar under allt större hungersnöd. Men då den svenska kungen inte utnämns till högste befäl och därför vägrar att följa med den turkiska hären när sultanen väl förklarar krig mot Ryssland, så lyckas den halvt ihjälsvulna ryska armén muta och tigga sig fria. Den armé som besegrade Sverige i Poltava tillåts alltså att vandra tillbaka mot moderlandet.

I Europa dominerar Frankrike och riket försöker utvidga sina gränser allt mer. Det Spanska tronföljdskriget utbröt 1701 och fortgår till 1714. Här ställs Frankrike och Spanien mot alliansen England, Holland och Österrike. I öster börjar Ryssland bli en stormakt att räkna med.

Samtidigt blåser det kalla vindar i Sverige; en krigstrött nation har till synes sett toppen på sin storhetstid och fiender som Danmark ser sin möjlighet att kräva tribut. Många i den svenska överklassen försöker glömma den bistra verkligheten.

Bakgrund

Den svenske kapten Erik Silfverhierta, en underrättelseofficer i den svenska armén, har under åtskilliga resor inhämtat information om andra länders arméer. Efter en resa till Tyskland är han nu hemma hos sin fru Louise, men det är ingen frid i hemmet. Rykten om att frun skulle ha en relation med en ogift man har nått hans öron. Den djupt kristne Erik ser hor som ett av de värsta brotten och är nu mycket upprörd.

Frun tillbakavisar alla anklagelser och krisen är för tillfället ur världen. För att njuta av livet accepterar paret en inbjudan från den franske adelsmannen Henri de Blanc som varit i staden på affärer. En fest kommer att hållas i det hus han hyrt som tillfällig bostad av Albert Örn.

Sanningen är att kapten Silfverhierta gjorde sig en stor otjänst i Tyskland, han lyckades komma över känslig information om ett stort inköp av hästar till den franska armén. Hans upptäckt blev känt av den franska staten som beslutade att han måste dö innan den farliga kunskapen sprids vidare. Därför har nu Henri de Blanc, som i själva verket är en fransk spion, övertalat borgaren Albert Örn att utföra mordet.

Lördagen den andre februari 1712 är det fest i Alberts centralt belägna trevåningshus. Under kvällen kommer omkring trettio gäster att anlända.

Efter middag och dans lämnar allt fler gäster tillställningen. Burleska lekar tar vid och vin såväl som starkare drycker flödar.

De gäster som vill deltar själva i de allt vildare lekarna, men de fransyskor av lägre klass som de Blanc haft med sig på sin resa står för större delen av spektaklet. De tvingas att klä av sig och smeta in sig i olika sylter, för att sedan bjuda in männen och kvinnorna att smaka sötman från deras kroppar.

Erik Silfverhierta blir alltmer förargad under kvällens gång och det ogudaktiga beteendet han har sett under festen gör att han nu med säkerhet tror sig veta att ryktet om hans frus otrohet måste vara sant. Han lämnar därför huset i vredesmod medan hans berusade fru Louise beskådar spektaklet. Hon inser snart att hennes man har lämnat huset och skyndar därför ut i natten för att leta efter honom. Men hon är för sent ute.

När Erik lämnar huset följer Albert Örn efter honom ut i mörkret. På en bro i centrala Stockholm kommer han ifatt Erik som känner igen Alberts stulna rock. Men det är inte rockens ägare som hunnit ikapp honom utan en mager man med ett osäkert leende som riktar en pistol mot honom.

Ett skott brinner av och träffar Erik i bröstet och snart färgas snön röd av blod. När Erik drar sitt sista andetag är skytten redan långt borta.

Scenen – Stockholm

Stockholm i början av 1700-talet är med sina 50 000 invånare en relativt liten huvudstad, nästan skrattretande liten jämfört med storstäder som Paris eller London. All statlig förvaltning, ämbetsverk och kungliga verkstäder ligger i Stockholm. Staden bebos av en salig blandning av olika yrkesutövare av olika nationaliteter, allt från handelsmän och hantverkare till statstjänstemän, soldater, prostituerade och verkstadsarbetare.

Efter att en stor brand ödelade stora delar av staden 1625 återuppbyggdes den runt en ny stadsplan bestående av ett rutnät av gator i motsats till de tidigare ringlande gatorna av medeltida modell. Staden började därefter också expandera utanför den centrala Stadsholmen, till malmarna. Trettioåriga krigets framgångar och stormaktstiden gav staden ett stort lyft och krigsherrar och handelsmän byggde stora palats inne i staden och då speciellt på Ridderholmen.

Själva staden består av Stadsholmen med till största delen nyare stenhus i tre eller fyra våningar och de omkringliggande holmarna och malmarna. I norra delen av Stadsholmen ligger den byggplats som skall bli det kungliga slottet. Intill denna arbetsplats reser sig Storkyrkan över de andra byggnaderna. Vid förbindelsen mellan Södra förstaden på Södermalm och Stadsholmen ligger Drottning Kristinas sluss, enda skeppsförbindelsen mellan Mälaren och Östersjön.

Malmarnas bebyggelse består till största delen av trädgårdsstäder, tobaksplantage, de rika handelsmännens så kallade malmgårdar och träkäkar. Kungsholmen är mer av en idyllisk landsbygd. Delar av Djurgården tillhör amiralitet

som har bland annat skeppsvarv, övningsområden och ett sjömanssjukhus här. På Djurgården finns också en liten kåkstad känd för sin krogtäthet.

I övrigt är Stockholm en av Europas absolut krogstätaste städer men också en av de smutsigaste. Stadens stank är i det närmaste outhärdlig. Stora delar av stadens invånare

lever i misär och det är inte ovanligt att stora familjer med inneboende delar på enrumslägenheter. Brottslighet och prostitution är vanligt, barnadödligheten är mycket hög och kvinnor och barn bokstavligen sliter ihjäl sig i textilfabrikerna. Drömmarnas stad kan ge enorma möjligheter samtidigt som den för många är en förstad till Helvetet.

Stockholmskartan

Kartan på sidan innan visar Stockholm i början av 1700-talet. Några av de viktigare platserna är markerade och beskrivna här.

- 1. Stortorget.** Stadens centrum. Här står skampålen och stupstocken. Runt torget ligger krogar och stora köpmannahus.
- 2. Rådhuset.** Här döms brottslingar och stadens råd har sina sammanträden här på torsdagar och fredagar. I huset finns också stadsarkivet och uppbördskontoret. Rådhuset består av en samling byggnader med delvis medeltida ursprung.
- 3. Storkyrkan.** Stadens största kyrka som samlar Stadsholmens invånare på söndagarna.
- 4. Slottsbygget.** Här byggs ett magnifikt barockslott över ruinerna av slottet Tre Kronor som brann ned till grunden 15 år tidigare. Det nya kungliga palatset kommer inte att stå klart förrän år 1754. Under tiden lever den kungliga familjen i Wrangelska palatset.
- 5. Gråmunkekyrkan.** Den gamla klosterkyrkan, som har omvandlats till begravningskyrka för kungligheter och adel. I klostret vid kyrkan ligger stadens skola och tukthuset.
- 6. Bondeska palatset.** Här finns Kungliga biblioteket.
- 7. Drottning Kristinas sluss** där skeppen kan passera mellan Mälaren och Östersjön.
- 8. Katarina kyrka.**
- 9. Kungsträdgården.**
- 10. Jakobs kyrka.**
- 11. Klara kyrka.**
- 12. Riddarhuset.** I denna magnifika barockbyggnad hanteras den centrala administrationen av ridderskapets och adelns gemensamma angelägenheter. Huset tillhör kollektivt de svenska adelssläkterna.
- 13. Kastellet.**
- 14. Wrangelska palatset** också kallat Kungshuset. Här bor den kungliga familjen under 1700-talets första hälft. Detta rikt dekorerade hus byggt delvis i renässansstil dels i barockstil är ett av Stockholms största palats och har en terrasserad gårdsanläggning med sjögård mot Mälaren.
- 15. Lillieska huset.** Här huserar Svea Hovrätt.
- 16. Södra Bankohuset,** eller kort och gott Riksbanken. En av norra Europas första byggnader byggt enbart för bankärenden.

17. Djurgårdsstaden. Kåkstad med bostäder för varvsarbetare. Den är känd för sin krogtäthet.

18. Arvid Örns bostad. Detta hus beskrivs längre fram.

Persongalleri

Här följer en kort beskrivning av dem som är med på festen samt vad de roar sig med under själva tillställningen. Självklart kan spelledaren ta bort och lägga till som behagas.

Rollpersonerna

Rollpersonernas ålder, sociala status, titel med mera är inte bestämd, därför är äventyret löst skrivet. Äventyret bör kunna klaras utan större problem av mellan två och fyra spelare med medelbra rollpersoner.

Rollpersonerna kan i egenskap ädlingar eller av köpmannaätt ha blivit inbjudna till de Blancs fest. Antagligen har de gjort affärer ihop eller så är de helt enkelt bekanta till någon som gjort affärer med fransmannen.

Om rollpersonerna har för låg social status för att ha en naturlig kontakt med de Blanc kan de ha blivit inbjudna på annat sätt. De kan ha blivit inbjudna genom att någon känner Albert Örn, mannen som hyr ut huset till de Blanc.

Om rollpersonerna har en riktigt låg social status kan de ha haft turen att under kvällen få arbeta i köket eller med att ta hand om gästernas hästar. En naturlig koppling vore annars att någon av rollpersonerna känner kapten Erik Silfverhierta och därmed fått följa med på festen.

Huvudaktörer

Nedan beskrivs äventyrets viktigaste spelledarpersoner.

Albert Örn

Ägaren av huset där festen äger rum. Denna unga man har snart förlorat hela sin bortgångne fars förmögenhet på festande, lyxvaror och dåliga affärer. Som om inte det var olycka nog har Albert själv inte mycket att komma med. Han är en liten vek man med krokig rygg, dåliga tänder och hemsk andedräkt. Allt detta döljs av smink, parfym och alltför dyra kläder.

När Albert träffade de Blanc gjorde han allt för att sola sig i fransmannens glans och ökade då sin sociala status. Men han har ännu fler svagheter. Albert gillar att se på unga män utan kläder.

Som betalning för mordet på Erik Silfverhierta har de Blanc lovat Albert ett introduktionsbrev till köpmän i Frankrike samt att Albert skall få se förbjuden frukt. Han skall på natten efter att ha skjutit Silfverhierta genom ett titthål få se när garderobiären och dörrvakten nakna utför olika konster.

Henri de Blancs plan fungerar utmärkt, Erik Silfverhierta lämnar ensam festen och den fege kraken Albert jagar efter honom iklädd Hans Tunders alldeles för stora armérock. Tidigare stal han även en pistol ur Hans Tunders packning.

Väl på bron skjuter han ihjäl Erik. För att kunna springa snabbare därifrån kastar han den tunga rocken över räcket ned på isen som ligger tjock över vattnet. Han tappar pistolen

när han flyr tillbaka till huset. Väl vid huset tar han sig in genom en sidodörr. Det är väldigt nära att han springer in i Louise Silfverhierta, men han lyckas smita undan i tid för att undgå upptäckt.

ALBERT ÖRN

STY: 8/2 **TÅL:** 9/3 **RÖR:** 10/3 **UTS:** 9/3
EGO: 11/3 **UPP:** 15/4 **KAR:** 10/3 **BIL:** 15/4

Syssla: Köpman **Kön:** Man
Nationalitet: Svensk **Svärdshand:** Höger
Religion: Protestant **Handlingar:** 3
Ålder: 20 **Reflexförsvar:** 7
Längd: 1,62 meter **Chockresistans:** 6
Vikt: 66 kg **Matinépoäng:** 0

Fysiskt skadepacitet **Mental skadepacitet**
SKRÅMA: 1-6 SKRÅMA: 1-6
LÄTT SÅR: 7-10 LÄTT SÅR: 7-11
ALLVARLIGT SÅR: 11-14 ALLVARLIGT SÅR: 12-15
DÖDLIGT SÅR: 15+ DÖDLIGT SÅR: 16+

Primärbeteende: Tar alltid fel beslut.

Drivkrafter – positiva: FESTER, HUNDAR, LYX, VACKRA MÄN

Drivkrafter – negativa: FATTIGDOM, KVINNOR

Livsmål: Bli ekonomiskt oberoende, Skaffa en pålitlig och rik pojkvän

Fördelar: INFLYTELSERIK VÄN (Henri de Blanc), RIKEDOM (Spenderad)

Nackdelar: HOMOSEXUELL, PUCKELRYGG

Färdigheter: ADMINISTRATION 10, FÖRHANDLA 13, KAMP: ENHANDS ELDHANDVAPEN 9, KONFLIKTVANA 10, KROPPSKONTROLL 12, LÄSA/SKRIVA: LATINSKA ALFABETET 12, SYMBOLKUNSKAP 5, TALA SPRÅK: FRANSKA 10, TALA SPRÅK: SVENSKA 11

Expertiser: -

Utrustning: Fina kläder, parfym, 40 riksdaler i en börs samt sitt hus med lösöre

Henri de Blanc

Henri är en adelsman och spion som kommit till Stockholm en vecka i affärer. Han är utåt sett en mycket charmerande liten man som klär sig med stil och gärna visar upp sin rikedom, men är egentligen fransk spion.

Under tiden han är i Stockholm nås han av en order att kaptenen Erik Silfverhierta vid den svenska armén snarast måste dö. För att få avstånd till dådet övertalar han den svenske borgarsonen Albert Örn att utföra mordet.

Efter middagen och dansen kommer Henri att njuta av spektaklet. Han tittar på de nakna fransyskorna och leker med dem under kvällen. Runt midnatt kommer han att locka med sig fru Krona, vars man sover i ett hörn, till den översta våningen.

Erik Silfverhierta

Kaptenen vid svenska armén är en man som tjänar gud och sin konung. Under kvällens senare timmar söker han sin fru men ogillar de vilda lekar som sker på den andra våningen,

HENRI DE BLANC

STY: 13/4 **TÅL:** 13/4 **RÖR:** 21/6 **UTS:** 12/3
EGO: 17/5 **UPP:** 18/5 **KAR:** 15/4 **BIL:** 20/5

Syssla: Spion **Kön:** Man
Nationalitet: Fransman **Svärdshand:** Höger
Religion: Katolik **Handlingar:** 5
Ålder: 30 **Reflexförsvar:** 12
Längd: 1,51 meter **Chockresistans:** 9
Vikt: 52 kg **Matinépoäng:** 3

Fysiskt skadepacitet **Mental skadepacitet**
SKRÅMA: 1-7 SKRÅMA: 1-7
LÄTT SÅR: 8-12 LÄTT SÅR: 8-13
ALLVARLIGT SÅR: 13-16 ALLVARLIGT SÅR: 14-17
DÖDLIGT SÅR: 17+ DÖDLIGT SÅR: 18+

Primärbeteende: Beter sig alltid som en sprätt.

Drivkrafter – positiva: FRANKRIKE, KVINNOR, SYNLIK RIKEDOM

Drivkrafter – negativa: HUNDAR, SNOKARE

Livsmål: En bra pension som tack för sina tjänster.

Fördelar: BESKYDD (Agent åt franska kronan), BRA HÖRSEL, HANDLINGSSNABB, INTUITION, KAMPKONST: BALETT, KAMPKONST: FRANSKA SKOLAN, KAMPKONST: SAVATE, KULTURELL FLEXIBILITET, KÄNNA FARA, MÖRKERTRÄNING, TUR, VASS TUNGA, ÖVERLEVARE

Nackdelar: FOBI (Hundar), HEMLIK IDENTITET (Spion)
Färdigheter: DANSA 14, DÄDKRAFT 14, ETIKETT 17, FÖRHANDLA 22, KAMP: ENHANDS ELDHANDVAPEN 16, KAMP: LÄTTA KLINGOR 13, KAMP: OBEVÄPNAD STRID 22, KONFLIKTVANA 17, KONTAKTNÄT 15, KROPPSKONTROLL 20, LÄSA/SKRIVA: LATINSKA ALFABETET 14, LÖNNDOM 16, SKÅDEPELERI 18, SYMBOLKUNSKAP 13, SÖKA 16, TALA SPRÅK: FRANSKA 14, TALA SPRÅK: LATIN 8, TALA SPRÅK: SVENSKA 10, VÄRLDSVANA 19, ÖRTER OCH DROGER 15

Expertiser: EKIPERING, FÖRHÖRSTEKNIK, INFILTRERA, LÄPPLÄSNING, SNABBOMKLÄDNING

Utrustning: Fina kläder, parfym och det mesta annat han kan tänkas behöva.

att slicka sylt från en 18-årig fransyskas bara bröst är inget som roar honom.

Han går åter ner till bottenvåningen. I trappan möter han sin vän Hans Tunder och säger: ”Detta smutsiga hor är inget för mig. I morgon tar jag ut skilsmässa från Louise”. Arg och sårad hämtar han ut sina kläder från garderobiären för att sedan lämna festen tjugo minuter innan midnatt. Kort därefter skjuts han ihjäl på en bro.

Aktörer

De mindre viktiga, men ändå namngivna personer som figurerar i *Hjärtefrost* beskrivs nedan.

Louise Silfverhierta

Hon är en uttråkad ung fru som oftast sitter ensam hemma då mannen är på resor nere i Europa. I stället för att bli sittande med handarbeten hos sin gamla mor har hon valt att söka nya vänner inom borgarklassen och lågadeln i Stockholm. På en sådan tillställning möter hon Henri de Blanc som ser till att hon bjuds till några fester.

Louise är en god fru; ingen annan man får henne medan Erik är bortrest men nog finner hon det spännande att se de unga fransyskorna på de Blancs fester. När Erik kommer hem från sin senaste resa ryktas det att hon har gjort saker som inte är lämpliga för en gift kvinna. Detta har dock spritts ut av Albert Örn som vill skapa villospår inför mordet på Erik.

På festens första del har Louise och Erik trevligt ihop. När Erik på kvällen börjar prata med sin vän Hans Tunder så drar sig Louise upp till andra våningen för att se hur två fransyskor iklädda tunna nattkläder dansar inför ett antal herrar. Hon står i ett hörn och dricker lite konjak.

Senare på kvällen ser hon från ett fönster på andra våningen hur hennes man lämnar huset. Hon skyndar därför för att komma ikapp honom. I trappan stöter hon på fru Krona som kommer ner från sovrummen på tredje våningen. Louise försöker hämta ut sina kläder, men det är ingen i garderoben så hon rycker åt sig en armérock och springer ut i nattkylan. Inte heller vid ytterdörren ser någon henne.

Hon kommer inte långt innan hon hör ett skott. När hon kommer fram till bron ligger Erik död i snön. Hon springer skrikande iväg för att söka hjälp och möter snart en grupp stadsvakter som tar in henne i värmen.

Hans Tunder

Som konduktör och underofficer i armén har han arbetat vid flera olika byggen av fort och skansar i Mälardalen. Det är genom detta han lärt känna Erik Silfverhierta och de har blivit goda vänner, även om de inte träffas så ofta.

Hans är utan sällskap på festen och det blir naturligt att han pratar mycket med Erik Silfverhierta. Framåt natten bryter Erik upp för att söka sin fru på andra våningen, varvid Hans tar tillfället i akt att besöka det avträde som vetter mot gården. Här upptäcker han att det ligger lite krut på marken, men det är något han snart glömmer då han är rätt berusad.

Krutet kommer från Albert Örn som har stått inne i det trånga rummet för att ladda det stulna vapnet. Han är rätt klumpig och spiller ut en del krut samt tappar en kula på golvet.

Efter att Hans tömt sitt uppsvällda inre går han upp till övervåningen. I trappan möter han återigen sin vän Erik som ilsket anklagar sin fru för hor och häver ur sig att han ämnar ta ut skilsmässa.

Omtöcknad av alkohol tänker Hans inte mer på det och fortsätter upp till andra våningen för att njuta av tobak, konjak och vackra kvinnor.

Lars och Ingrid Krona

Ett medelålders borgarpar vars pengar kommer från gruvor i bergslagen. De har gjort vissa affärer med de Blanc under den tid han varit på besök.

Under festens senare timmar kommer Lars Krona, Peter Lilja och Henri de Blanc att roa sig på andra våningen. Uppsluppet dricker herrarna av konjak och tittar på hur fransyskorna leker. Snart somnar dock Lars och då smiter frun upp till sovrummen på tredje våningen med de Blanc.

Fröken Bea Ström

Den unga damen är född och uppvuxen i Uppsala men har nyligen flyttat till sin morbror som bor i Stockholm. Morbrorn är en högre tulltjänsteman och har lärt känna paret Krona. När han presenterade sin systerdotter så tog genast fru Krona den unga skönheten under sina vingar.

När Bea springer runt på andra våningen kommer hon flera gånger gå förbi trappan. Hon ser Albert Örn komma ut från garderoben där. Vad hon inte ser är att han just stulit Hans Tunders pistol och är på väg att ladda den vid avträdet mot gården.

När fru Krona till slut hittar Bea så kramas de skrattande och Bea blir tillsagd att gå tillbaka till fransyskorna.

Den unga skönheten ser hur den äldre kvinnan skrattande smiter iväg i korridoren mot en man som står i skuggorna, hon ser dock inte att det är de Blanc. När hon kommer in i rummet där festen fortgått ser hon hur Louise Silfverhierta tittar ut genom ett fönster för att sedan skynda iväg.

Peter och Heidi Lilja

När Albert Örn's sociala ställning blivit allt bättre har hans gamla bekant Friherre Peter Lilja från Lund åter tagit kontakt. Nu har Peter och hans tyska fru Heidi bjudits in på fest för andra gången i det hus som Albert hyr ut till de Blanc.

Frun känner en klar misstänksamhet mot både Albert Örn och Henri de Blanc, så hon håller ögonen på dem. Under natten så kommer hon att sitta och läsa i ett rum på andra våningen. Hon kommer att observera att Albert Örn knappt befinner sig på andra våningen under hela kvällen samt att Henri de Blanc pratar med en kvinna utanför hennes rum, dock osäkert vem.

Mannen tillbringar hela kvällen i rummet med de dansande fransyskorna.

Oskyldiga

Spelledarpersonerna nedan är ej namngivna och räknas som oskyldiga enligt reglerna.

Dörrvakten och garderobiären

Dessa unga män tillhör de Blancs egna följe från Frankrike, de har som uppgift att ge gästerna den service som krävs vid ytterdörren respektive garderoben.

De ser bägge hur Erik Silfverhierta i all hast lämnar huset, men sedan lämnar de sina poster på order av de Blanc för att utföra konster ihop i ett litet rum vid trappan. De vet att någon kommer titta på dem, men inte vem. Då de lämnat sina poster så ser de inte hur Albert Örn tar en vapenrock

och förföljer Erik, inte heller hur Louise Silfverhierta springer ut några minuter senare.

Servitörerna

Det finns två servitörer kvar på kvällen, de serverar alkohol och enklare mat från små silverbrickor.

Kring midnatt kommer en av dem att stöta på Albert Örn i köket. Rosig om kinderna och till synes kylig sveper den äckliga lille mannen två glas konjak från silverbrickan innan han skyndar vidare. Servitören ser hur han skyndar in i ett litet utrymme bakom trappan. Den andre servitören arbetar på andra våningen och har inte sett något speciellt.

Del ett: Festen

Festen hos den franske adelsmannen Henri de Blanc varar långt in på natten och allt mer burleska lekar utspelar sig i de svagt upplysta rummen. En kvinna gnider en bit björnpäls mot sin urringning för att sedan springa iväg och gömma den innan hennes vänner påbörjar jakten, allt under hurrarop från en grupp män stående vid ett fönster.

Utanför fönstret vandrar en grupp ur stadsvakten förbi, kylan är hård och deras steg tunga. En av dem kan se en man lämna det upplysta huset och skynda bort till fots, några minuter senare hörs ett skott och mannen är död.

Hur rollpersonerna tillbringar kvällen är upp till dem och spelledaren. Detta beror naturligtvis också på varför de faktiskt är där; är de där som gäster kan de till exempel mycket väl delta i festligheterna medan om de är där som arbetare så kanske de är förpassade till stallet eller någon annan mer eller mindre avskild plats.

Det är ganska troligt att rollpersonerna gick hem tidigt under kvällen och missade själva mordet. De har dock en känsla för vilka som var där och kan lätt söka upp och fråga ut dem när de senare blir inblandade i utredning.

Om rollpersonerna stannade kvar på festen är det lämpligt att se till att de håller sig med Erik Silfverhierta och Hans Tunder på bottenvåningen vid något tillfälle.

Att rollspela igenom festen är inte nödvändigt men ger definitivt en extra krydda. Om spelledaren väljer att göra detta bör hon tänka på att rollpersonerna mycket väl kan bli vittne till någon av alla händelser. Hon bör dock se till att inte göra det för lätt för dem genom att visa dem för mycket. Det är också viktigt att hålla reda på var rollpersonerna faktiskt befinner sig när Erik blir mördad.

Händelseförlopp

För att ge en bättre bild av när de viktigare händelserna inträffar presenteras dessa nedan tillsammans med när de inträffar.

20:00 - Erik Silfverhierta sitter och pratar med Hans Tunder på bottenvåningen.

22:30 - Bea Ström springer runt i halvmörkret och håller sig undan de andra damerna som jagar henne. Hon ser Albert Örn komma ut från garderoben på bottenvåningen.

22:45 - Ingrid Krona träffar de Blanc i den mörka hallen och smyger upp på tredje våningen.

23:15 - Peter Silfverhierta går upp på andra våningen för att söka efter sin fru, men hittar henne inte.

23:40 - Peter Silfverhierta möter sin vän Hans Tunder i trappan när han lämnar huset i ilska. Under några minuter står han i kylan utanför huset.

23:41 - Garderobiären och dörrvakten lämnar sina poster för att utföra konster i ett rum med titthål bakom trappan.

23:43 - Albert Örn stjälar en armérock tillhörande Hans Tunder och förföljer Erik Silfverhierta.

23:45 - Louise ser Erik börjar gå bort från huset och skyndar efter honom. I trappan ser hon Ingrid Krona komma ner från sovrummen.

23:55 - Albert Örn kommer in i köket efter att ha skjutit Silfverhierta. Han dricker två glas konjak för att sedan skynda iväg till rummet med titthålet.

Del två: Mördarjakt

Stadsvakten hittar Louise Silfverhierta gråtande på en gata inte långt ifrån bron där hennes man dog. Snart så kommer de att ta sig in i huset och be alla närvarande identifiera sig och gästerna blir förhörda. Men ingen blir gripen då det inte finns något som tyder på att gästerna skulle ha något med mordet på Erik Silfverhierta att göra.

Målet lämnas därefter över till Livgardet, då de är långt bättre lämpade för brottsutredningar av den här typen. Trots detta fastslår fänrik Markus Stolpe vid Livgardet redan morgonen efter att Louise Silfverhierta är misstänkt för mordet på sin man och att hon skall hållas i förvar under utredningen. Ryktena om att hon varit otrogen och Hans Tunders vittnesmål om att Erik sagt att han ville skilja sig anses vara bevis nog. Rättvisan har bestämt sig och gör inga djupare efterforskningar.

Stolpe offentliggör klart och tydligt att ingen skugga skall falla på adelsmannen Henri de Blanc. Stolpe förhör honom endast i tio minuter dagen efter mordet, i samband med att han flyttar från det hyrda huset. Henri de Blanc kommer nu att bo hos en svensk adelsman fram till onsdag morgon då han avreser med vagn från Stockholm för att nå öppet vatten och det skepp som skall ta honom och hans personal tillbaka till Frankrike.

Livgardet gör på morgonen en kort genomsökning av huset där festen var, men sedan bryr de sig inte mer om det då de faktiskt redan har den skyldige i förvar. Albert Örn kommer att bo kvar i sitt hus som tidigare och den franska personalen tar in på ett finare värdshus där de väntar på att deras herre väljer att resa hem. Även Peter och Heidi Lilja stannar kvar några dagar i Stockholm hos en vän innan de återvänder till Lund på fredagen.

Rollpersonerna har nu fem dagar på sig att försöka lösa mordet på Erik Silfverhierta, för fredagen den åttonde februari hålls rättegången mot Louise Silfverhierta och om inga bevis kommit fram till dess så kommer hon att på mycket lösa grunder att dömas för mordet på sin man.

Det viktigaste är att engagera rollpersonerna. Spelledaren bör se till att de faktiskt bryr sig. Hur detta görs bör delvis bero på varför de var på festen men det görs antagligen lättast genom att låta rollpersonerna bli bekanta med Erik eller Louise Silfverhierta.

Om rollpersonerna bestämmer sig för att söka efter ledtrådar så finns det flera av dem, bara de letar. Stadsvakten och Livgardet har inte gjort några större försök att hitta bevis.

Albert Örn kommer att få bo kvar i sitt hus under utredningen, men kommer att hålla sig undan så mycket som möjligt. Han vill absolut inte tala med rollpersonerna men är ett fejt kräk, så med övertalning kan man komma in i huset.

Den franska personalen tar in på ett finare värdshus där de väntar på att deras herre skall resa hem.

Mordplatsen

Platsen för mordet är en bro i centrala Stockholm som används flitigt av stadens befolkning, så här är det mycket svårt att hitta några ledtrådar.

Men om man undersöker snön på bron innan morgonen när alla människor börjar gå på bron kan man kanske hitta spår, även om det är mycket svårt. Viktigast information; skytten har ganska små fötter.

Om man undersöker det frusna vattnet femtio meter från mordplatsen ligger det en vapenrock på isen. Den är illa dold under nyfallen snö.

Rocken är Hans Tunders men han vågade inte berätta för någon att den var borta ur garderoben, så ingen har sökt efter den. En militär eller någon med kunskap om militära symboler kan känna igen typen av rock som något en underofficer i stabsfunktion skulle bära, det finns dock inget som säger vem den tillhör.

Om någon bestämmer sig för att fråga runt efter vittnen kan de hitta en man som faktiskt såg allt på avstånd.

Sent på kvällen var skogshuggaren Björn Sved på väg hem till sin lilla bostad på söder, efter att ha huggit ved åt en rik borgare på Kungsholmen. Björn kan berätta är att skytten hade en till synes för stor rock som under flykten kastades ner på isen. Mördaren sprang också mycket konstigt, man skulle kunna tro att det var en kvinna.

För att lyckas att hitta Björn krävs det att man frågar runt bland gränderna där vanliga arbetare finns och dessutom lyckas smälta in så pass bra att någon vill prata med dem.

Huset

Att ta sig in i huset där festen ägde rum utan att ta till olagligheter är extremt svårt. Att på något sätt få undersöka huset med fänrik Stolpe skulle kräva en mycket stor muta. Man kan alltid på något sätt övertala ägaren Albert Örn eller ta sig in genom någon av de tre dörrarna utan medgivande. Sidodörren har det bästa låset medan köksdörren mot gården har det sämsta.

Den som söker noga på avträdet mot gården kan hitta krut på marken och en tappad blykula som har rullat ner i en liten spricka. Om man tittar i det lilla rummet under trappan eller det andra rummet som man kan se genom titthålet kan man med en del letande i bägge fallen hitta sädesvätska.

Skulle man undersöka sovrummen på den översta våningen kommer man kunna hitta ett som är inte är bäddat. Här finns en bit björnpäls samt ett armsmycke. Smycket tillhör Ingrid Krona.

Fänrik Markus Stolpe vid Livgardet

Om rollpersonerna kontaktar fänrik Markus Stolpe och vet hur man skall visa respekt för en tjänsteman kan de få reda på att en pistol av militär modell hittats i snön inte långt från den döde Erik Silfverhierta.

Att övertyga Stolpe om att de skall få se pistolen är mycket svårt, det kräver att man på ett delikat sätt mutar honom. Om man får hålla i pistolen märker snart en uppmärksam person att något är fel, men det är svårt att säga vad. Pistolen är av militär modell men den är faktiskt specialtillverkad för en person som skjuter med vänster hand. Enda personen i äventyret som är vänsterhänt är Hans Tunder.

Henri de Blanc

Den franske adelsmannen vägrar att träffa rollpersonerna och om de skulle stöta på varandra har han inget att säga. Om någon har erfarenhet av fransk utrikespolitik eller liknande kan man dra sig till minnes att de Blanc varit inblandad i ett annat mordfall i London för två år sedan.

Albert Örn

Han vägrar att prata med rollpersonerna och det är inte tal om att släppa in någon i huset. Men mannen är feg och utan att ha de Blanc som sin beskyddare kan han hotas till att släppa in de som vill.

Inte minst är hans sexuella läggning känslig för honom. Homosexualitet är förvisso något som accepteras i vissa kretsar men han har aldrig pratat öppet om det och vid hot om att sprida ryktet kan han släppa in rollpersonerna i huset.

Albert vägrar att säga mycket, men om han blir pressad till det yttersta erkänner han att ha suttit i det lilla rummet intill trappan och tittat genom hålet i väggen på de två franska männen. Detta är förklaringen till att så få personer såg honom under kvällen.

Louise Silfverhierta

Hon sitter inspärrad i väntan på rättegång och det krävs tillstånd från Markus Stolpe, en livgardist av ännu högre rang eller någon högt uppsatt tjänsteman vid Stockholms rättsväsende. Det är inte omöjligt men det kräver sina kunskaper och antagligen en hel del övertalningsförmåga.

Kvinnan är förtvivad och upprepar sin oskuld för alla som besöker henne, men med tiden kan man få ur henne information som kan vara av intresse.

Hon såg Ingrid Krona komma ner för trappan från sovrummen samtidigt som hon rusade ut efter sin make. Fru Krona har självklart inte vittnat om detta.

När hon lämnade huset fanns varken dörrvakten eller garderobiären på plats, det var därför hon sprang ut i kylan utan sina egna ytterkläder.

Hans Tunder

Efter mordet på sin vän så upptäcker Hans att både hans armérock och att hans pistol är stulna från garderoben. Paniken kommer krypande och han vågar inte avslöja något för stadsvakten.

Under kvällen berättade Erik om uppköpet av hästar som Frankrike är på väg att genomföra, nu när Erik är död så vill han bara gå under jorden. Det kommer vara mycket svårt för någon att få honom att prata om den dystra kvällen.

Lars och Ingrid Krona

De är bägge vänliga och talar gärna med rollpersonerna om deras affärer i allmänhet, men det blir svårare att få någon direkt information om festen. Lars säger att han drack konjak, spelade tärning och tittade på de franska damernas dans tills han somnade. Ingrid berättar att hon konverserat med fröken Bea sent på kvällen i ett avskilt rum på andra våningen. Att hon skulle ha sett Louise Silfverhierta i trappan sent på kvällen skulle förnekas om någon påstod detta.

Fröken Bea Ström

Morbrodern är ytterst ovillig att låta någon komma och fråga ut Bea om vad som hänt, det krävs ytterst fin behandling av denna högt uppsatte och konservativa tjänsteman.

Om man frågar ut Bea så kommer hon ytterst generad att berätta om lekarna som föregick på andra våningen. Vidare kan hon berätta att hon såg hur Louise Silfverhierta tittat ut genom ett fönster strax före midnatt och sedan rusat iväg.

Pressar man henne så kommer hon även att avslöja att Inger Krona träffade en man ute i den mörka hallen. Det tog sedan närmare en timme innan de sågs igen.

Peter och Heidi Lilja

Peter Lilja kommer att ge diffusa svar om kvällen, han var ganska berusad och minns inte speciellt mycket.

Heidi kommer dock att ge uttryck för sitt ogillande för de Blanc och Albert Örn. Enligt henne har de något mystiskt ihop och borde kastas i fängelse. Om någon frågar så kommer hon ihåg att de Blanc pratade med någon i mörkret utanför rummet hon satt och läste.

Dörrvakten och garderobiären

De vägrar i princip att berätta något annat än att de sett Erik Silfverhierta lämna huset. De påstår även att Louise Silfverhierta sprang förbi utan att hämta sina ytterkläder. I sin hand skulle hon ha haft ett litet bylte. En lögn för att dölja deras egna äventyr.

Om de ställs inför att någon sagt sanningen om deras förehavanden så nekar de med största sannolikhet. Men om rollpersonen har erfarenhet av obskyr sex mellan män så avslöjar de i förtroende att de bägge är bisexuella och att det var de Blanc som beordrat dem att ha sex, så att någon skulle kunna titta på dem.

Servitörerna

Den ena servitören har inte sett något speciellt och berättar gärna om han bjuds på en flaska vin. Han serverade gästerna på övervåningen och berättar om lekarna som skedde mellan de franska unga kvinnorna för att roa gästerna. Han säger också att fru Lilja satt ensam i ett rum och läste större delen av kvällen.

Den andra servitören är inte villig att prata speciellt mycket, han säger sig mest ha hållit till på bottenvåningen och i köket. Han bekräftar att Erik Silfverhierta och Hans Tunder suttit i flera timmar för att diskutera något medan de rökt och druckit en del alkohol.

Om rollpersonerna mot all förmodan lyckas övertala honom att nämna något annat så berättar han att Albert Örn var i köket runt midnatt. Rosig om kinderna och till synes nedkyld drack han två glas konjak för att sedan försvinna iväg till ett litet rum invid trappan.

Del tre: Avslutning

Vad som nu händer är upp till spelledaren. Kanske kommer det fram att de Blanc ligger bakom mordet eller bara att Örn är mördaren. Kanske erbjuder Louise Silfverhierta en belöning för hämnd eller så inser kanske fänrik Stolpe ur livgardet att adelsmannen var en spion och hyr de uppenbarligen kompetenta rollpersonerna att ta upp jakten på honom. Spelledaren kan låta Henri de Blanc bli en gubben i lådan-figur som med tiden blir en dödsfiende till rollpersonerna, förutsatt att han faktiskt lyckas smita undan när han upptäcker att misstankarna börjar riktas mot honom.

Misslyckas rollpersonerna helt att få tag i någon av de två skyldiga eller att finna tillräckligt med bevis så kommer Louise troligen att dömas till döden. Rättegången kan kanske i sig vara ett äventyr bara den.

Vidare kan Hans Tunder komma till rollpersonerna och berätta om hemligheten, vilket kan leda till än större äventyr.

